

L'AGUS I ELS MONSTRES

DE
LLIBRE
EN
LLIBRE

JAUME COPONS &
LILIANA FORTUNY

COMBEL

© 2016, Jaume Copons, pel text
© 2016, Liliana Fortuny, per totes les il·lustracions
© 2016, Combel Editorial, SA, per aquesta edició
Casp, 79 – 08013 Barcelona
Tel.: 902 107 007
combeleditorial.com
agusandmonsters.com

Disseny de la col·lecció: Estudi Miquel Puig

Primera edició: setembre de 2016
ISBN: 978-84-9101-151-4
Dipòsit legal: B-16351-2016
Printed in Spain
Imprès a Índice, SL
Fluvià, 81-87 – 08019 Barcelona

Qualsevol forma de reproducció, distribució,
comunicació pública o transformació d'aquesta
obra només pot ser realitzada amb l'autorització
dels seus titulars, llevat d'excepció prevista per
la llei. Adreceu-vos a CEDRO (Centro Español de
Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu
fotocopiar o escanejar fragments d'aquesta obra
(www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 45).

1

UN PETIT ACCIDENT AL PARC

UAAHAHAHA!

Mira, és el Fill dels Pianola. Cada dia està pitjor!

Sí, pobret. Es veu que es passa el dia jugant amb aquests ninots!

A la seva edat. Quina pena!

Només faltaven dos dies per tornar a anar a escola, però com que encara feia bo, els monstres i jo vam decidir passar el matí al parc. I per no cridar l'atenció ens vam amagar entre els arbustos i vam quedar que, si passava algú per allà, jo faria veure que jugava amb ninots.

Era agradable estar-se al parc: aire sa, flors, arbres, ocells... I durant una estona vaig llegir en veu alta *La història del Ferdinando*, el brau que no volia lluitar a l'arena perquè preferia olorar les flors! Als monstres els va encantar. I a mi també.

... I, que se sàpiga, en Ferdinando encara continua allà, assegut sota la seva alzina, ensumant les flors!

Ah, m'agrada tant el text d'en Munro Leaf i els dibuixos d'en Robert Lawson!

Que dos dictadors com Hitler i Franco prohibissin aquest llibre ja ho diu tot. Als tirans els encanta prohibir els bons llibres!

I així anaven les coses quan vam tenir un incident inesperat amb una abella. I tot es va embolicar molt més del que era previsible en aquell primer moment.

Malgrat les teories que diuen que si no les molestes les abelles acaben marxant sense picar, aquella mala bèstia va picar el Sr. Flat. I, per si amb això no n'hi hagués prou, vam haver d'aguantar les rialletes estúpides del Dr. Brot i la ximpleria d'en Nap.

Aaah! M'ha picat!
La molt mala bèstia!

Sr. Flat...
Li fa mal?

Estàs bé,
Flat?

Uahahahaha! Pica, Flat?
Doncs ja veuràs d'aquí a
una estona...

Si li pica molt,
posi-s'hi fang,
Sr. Flat!

Tu calla, tros
d'animal! Si li pica,
que es rasqui!

Es va produir una situació una mica tensa, però el Sr. Flat ens va donar una lliçó de sentit comú.

Au, va, tornem cap a casa
i demà serà un altre dia!
Tampoc no cal muntar un
drama per una picadeta
d'abella de no res...

I no podem deixar-nos
provocar per ximples
com en Brot!!!

De camí cap a casa, el sentit comú que havia demostrat el Sr. Flat es va esfumar del tot. De cop i volta estava molt enfadat i va començar a dir coses ben estranyes. Evidentment vam pensar que tot era per culpa del mal que li feia la picada de l'abella.

Si no haguéssim anat al parc no m'hauria picat l'abella! No entenc què hi havíem d'anar a fer al parc.

Són fastigosos, els parcs!
Són plens d'insectes repugnants!

Quin mal rotllo, Sr. Flat!

Ui, ui, ui...

Tan bon punt vam arribar a la meva habitació, el Sr. Flat va ajeure's i es va quedar clapat. Va ser estrany perquè ell sempre era l'últim a anar-se'n a dormir. Però encara ens va semblar més estrany que fins i tot mig adormit es queixés i ens maltractés.

Feu el favor de callar, colla de mandrils! És que no podeu tancar la boca ni cinc tristos minuts!!!

Quin desastre de gent! Quin desastre d'habitació! Vull dormir!

UF! Està fatal!

En Ziro, que s'ensumava alguna cosa, em va demanar que anés a la biblioteca municipal i agafés *Les meditacions* de Marc Aureli, un llibre que al Sr. Flat li agradava rellegir sovint. Vaig fer-ho i, quan vaig tornar a la habitació i en vaig llegir un fragment, la reacció del Sr. Flat va ser increïble.

Si trobes alguna cosa difícil d'acomplir no pensis que és humanament impossible. Més aviat pensa que si és possible i comuna a l'ésser humà, tu també la pots aconseguir!

Vols callar, nen?! És que no hi ha manera que un pobre monstre pugui estar tranquil? Poca-solta!!!

I vosaltres, tanoques, què mireu?

Una reacció així davant de Marc Aureli, que tan bons consells dóna en el seu llibre... Em temo el pitjor!

Que el Sr. Flat, que mai deia que no a una bona lectura, no volgués que llegíssim un dels seus llibres preferits em va espantar, però el que em va acabar de deixar a quadres, pràcticament pixelat, va ser la reacció dels monstres!

I si l'abella que l'ha picat no fos exactament una abella?

He vist en Brot amb una mena de comandament a distància. I, per tant, podria ser que...

No estareu insinuant que...

No, no. No vull ni pensar que en Brot... És impossible!

Es pot saber
de què parleu?

Algú em pot explicar
què està passant???

Mentre expliqueu a l'Agus què està
passant en Hole i jo anirem al parc
a buscar el cos de l'abella.

Sí, hauríem de fer
una comprovació.
Per si de cas...

En Brex i en Hole van tornar a l'habitació tan de seguida que ningú no va tenir temps d'explicar-me res. Es van presentar amb el cos de l'abella o del que fos aquella criatura i el que van dir va fer que tothom s'esgarrifés. Fins i tot jo, i això que no sabia ni de què parlaven.

Confirmat! Això no és una abella, és un..., un maleït robot!!! És... És...

És una abella pàntrox!

Argsssss!!!

Una abella pàntrax? Algú em pensa explicar què està passant o què?

Necessito una explicació ara mateix!!!

Ara sí que tindrem problemes.

I dels grossos!